

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 21.12.1976, sp. zn. 2 Cz 131/76, ECLI:CZ:NS:1976:2.CZ.131.1976.1

Číslo: 35/1979

Právní věta: Po uplynutí lehôt uvedených v ustanovení § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 33/1965 Zb. nemožno už rozhodnutie o regresných náhradách vykonať súdnym výkonom rozhodnutia.

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 21.12.1976

Spisová značka: 2 Cz 131/76

Číslo rozhodnutí: 35

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Náhrada regresní, Výkon rozhodnutí

Předpisy: 99/1963 Sb. § 251
§ 261 33/1965 Sb. § 7

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 35/1979 sb. rozh.

Po uplynutí lehôt uvedených v ustanovení § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 33/1965 Zb. nemožno už rozhodnutie o regresných náhradách vykonať súdnym výkonom rozhodnutia.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 21. 12. 1976, [2 Cz 131/76](#))

Na návrh oprávneného Okresný súd v Poprade uznesením nariadil pre vymoženie sumy 20 000 Kčs s prísl. súdny výkon rozhodnutia zrážkou zo mzdy povinného, a to na základe rozhodnutia ONV v P. z 29. 9. 1966 č. Reg. 223/65, ktorým bol povinný zaviazaný zaplatiť oprávnenému regresnú náhradu v sume 20 000 Kčs, pretože 16. 10. 1964 napadol nožom L. A. a ten na následky zranenia zomrel. Rozhodnutie ONV v P. sa stalo právoplatným 30. 12. 1966. Návrh na súdny výkon rozhodnutia podal oprávnený v septembri 1975.

Na odvolanie povinného Krajský súd v Košiciach potvrdil uznesenie súd prvého stupňa. V odôvodnení svojho uznesenia odvolací súd uviedol, že vymáhaná pohľadávka nie je premlčaná, že povinný dosiaľ dlh nesplnil a preto sa oprávnený právom domáha výkonu rozhodnutia.

Najvyšší súd SSR rozhodol o sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR, tak, že uvedenými uzneseniami súdov obidvoch stupňov bol porušený zákon.

Z odôvodnenia:

Právo štátu na regresnú náhradu sa posudzuje podľa ustanovenia § 7 ods. 1 zákona č. 33/1965 Zb.; podľa tohto ustanovenia právo štátu na regresnú náhradu zaniká, ak uplynuli tri roky od prvého dňa roku nasledujúceho po tom, keď došlo k poškodeniu zdravia alebo keď bola zistená choroba z povolenia, pokiaľ nebola regresná náhrada v tejto lehote priznaná.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 2 zákona č. 33/1965 Zb. právoplatne priznané regresné náhrady možno vymáhať najneskoršie do jedného roka po uplynutí lehoty stanovenej v ustanovení § 7 ods. 1 tohto zákona pre zánik práva, t. j. po uplynutí troch rokov od prvého dňa roku nasledujúceho potom, keď došlo k poškodeniu na zdraví, pokiaľ nebola regresná náhrada v tejto lehote priznaná.

Súdy sa v prejednávanej veci týmto zákonným ustanovením neriadili.

Keďže v danom prípade došlo k ublíženiu na zdraví 16. 10. 1964, zaniklo dňom 2. 1. 1969 právo na výkon právoplatne priznanej regresnej náhrady.

Podľa ustanovenia § 274 písm. f) O. s. p. možno ustanovenia § 251 až § 271 O. s. p. použiť i na výkon vykonateľných rozhodnutí orgánov štátnej správy v regresnom konaní o regresných náhradách. Ak však uplynule lehota uvedená v ustanovení § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 33/1965 Zb., ktoré je osobitným ustanovením pre zánik práva na výkon právoplatne priznanej regresnej náhrady, potom v dôsledku zmeškania tejto lehoty toto rozhodnutie správneho orgánu o regresnej náhrade nemôže už byť podkladom pre súdny výkon rozhodnutia podľa ustanovenia § 251 O. s. p.

Keď súdy v prejednávanej veci napriek tomu nariadili súdny výkon rozhodnutia, hoci došlo k zániku procesného práva na výkon rozhodnutia, bol ich rozhodnutiami porušený zákon v ustanoveniach § 251, § 253 a § 274 písm. f) O. s. p. so zreteľom na ustanovenie § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 33/1965 Zb.